

opusdei.org

Entrevista al Prelat: “Déu espera dels laics un diàleg permanent d'amor”

Publiquem una entrevista que la revista Ecclesia va realitzar a Mons. Fernando Ocáriz durant la recent estada del Prelat a Portugal.

08/11/2023

Ha tingut l'oportunitat de dir que a Portugal se sent a casa, no de visita. Com veu la realitat de l'Opus Dei al nostre país i la seva

contribució a l'Església i a la societat portuguesa?

Em sento “a casa”, perquè he estat moltes vegades a Portugal —també pregant a Fàtima— i perquè a l'Opus Dei hi ha força portugueses i força portuguesos. L'Opus Dei és a Portugal des de fa més de 75 anys, i els seus membres intenten ser, a l'Església i a la societat, llevat a la massa. En quin sentit? No sentint-se res especial, sinó en el sentit de viure la mateixa vida que tots els altres, en unió afectiva i efectiva amb Jesucrist, com a fills de Déu pel baptisme.

Aquesta és la seva vocació eclesial. Per descomptat, és important que hi hagi laics que es dediquin a activitats i serveis propis de la pastoral eclesial. Però per a la immensa majoria dels laics, això no és possible ni desitjable. Déu espera dels laics un diàleg permanent d'amor a casa, en la vida matrimonial, en la cura dels

fills, en les preocupacions econòmiques, en la feina, en el compromís amb causes de caràcter civil o cultural, en l'esport, a les aficions de cadascú, al món de l'art, etc. No és una relació amb Déu de tipus intimista, sense conseqüències externes, sinó que porta a identificar-se més i més amb Jesucrist i, com Ell, a lliurar-se a les persones de la mateixa família, als amics i veïns, als companys de feina.

Fa dos mesos vam rebre l'edició internacional de la Jornada Mundial de la Joventut. Creieu que ha estat una oportunitat per donar a conèixer carismes com el de l'Opus Dei i generar una renovada mobilització evangelitzadora entre les noves generacions?

Felicito els portuguesos per com han organitzat la JMJ. La satisfacció del Papa i la de moltes persones que han

compartit la seva experiència
aquests dies ho manifesta.

Certament, cal apreciar el nou impuls que una JMJ aporta a molts camins de l'Església, inclòs l'Opus Dei. Però, més que això, la JMJ ha estat, sobretot, un moment en què Jesucrist s'ha fet present d'una manera especial i n'ha revelat la cara alhora amable i exigent.

Va ser commovedor veure Jesús Eucaristia adorat en silenci per tants joves al Parc del Tajo. També va ser impressionant veure les files pacients d'uns deu mil joves que volien rebre el sagrament de la penitència al Parc del Perdó.

**El treball amb els joves,
especialment els universitaris,
continua sent una prioritat?**

Abans de dir que sí, permeteu-me recordar que la prioritat és arribar a tothom, sense excloure'n ningú. Cada

persona és preciosa i única als ulls de Déu. Hem de tenir pressa, una pressa serena, per no deixar ningú sense la possibilitat de conèixer Jesucrist, amb l'ajuda de la nostra pregària, del nostre tracte, de la nostra amistat sincera.

Per la seva banda, els joves, a més de ser el present de l'Església, també en són, de manera especial, el futur. A tots els mars de la història, Jesús continua passant per la riba buscant joves pescadors d'homes: per caminar amb Ell i per enviar-los a tothom.

La majoria dels joves sentiran l'atracció de Déu en la vocació matrimonial, però alguns experimentaran que Déu els atrau cap a una relació exclusiva al celibat, oberta al servei de tothom. Sovint associem el celibat amb la vida sacerdotal i religiosa, no sense motiu. Tanmateix, convé recordar que, des

dels temps dels apòstols, Déu crida també el celibat a la vida laical, sobre l'única base de la consagració baptismal.

Els universitaris, a més, tenen una crida especial a trobar formes d'harmonitzar la fe amb la cultura i la ciència, perquè després la fe pugui informar eficaçment la vida social.

La Prelatura viu un moment de canvi; sabem que han començat els treballs amb el Dicasteri per al Clergat per preparar la proposta de modificació d'Estatuts al Sant Pare. Com s'estan vivint aquests moments?

Hom procura seguir les disposicions del Sant Pare amb sincera obediència filial, i amb el desig —com el mateix Papa Francesc ha recordat— que serveixin per reforçar els aspectes essencials de l'Opus Dei, que es contenen al seu carisma. És el que vaig demanar expressament en

diversos missatges adreçats a les persones de l'Opus Dei: estar tots molt units, precisament en aquesta obediència sincera, seguint també l'exemple de sant Josepmaria i dels seus dos primers successors. És l'Esperit Sant qui guia l'Església. Per tant, aquests són també moments per viure amb pau i serenitat.

Alguns membres de la Prelatura van manifestar les seves preguntes i inquietuds sobre aquest assumpte, als mitjans i a les xarxes socials, no sempre en un to pacífic, podríem dir. Aquestes manifestacions entenen, sobretot les que parlen d'un atac? Tem que alguns instrumentalitzin l'Opus Dei per alimentar oposicions al pontificat?

És comprensible que se suscitin preguntes, dubtes i preocupacions, també per certes interpretacions que s'han publicat, en clau mundana,

com si fos una qüestió de “guany o pèrdua de poder”, cosa que a l'Església no té sentit.

A la meva primera carta com a Prelat, vaig escriure: “Fer créixer l'estima mútua entre els fidels de l'Església, i entre les agrupacions més variades que pugui haver-hi, és part de la nostra missió a la gran família dels fills i filles de Déu”. I vaig citar una frase del Fundador: “El principal apostolat que els cristians hem de realitzar en el món, el millor testimoni de fe, és contribuir a fer que dins l'Església es respiri el clima de l'autèntica caritat”.

A aquest respecte, he recordat alguna vegada l'exemple que vaig veure en certa ocasió al llavors cardenal Ratzinger, l'amor del qual a l'Església i al Papa, fort i fundat en la fe, anava més enllà de l'emoció. En un moment delicat per a la unitat de l'Església, que aleshores alguns posaven en

perill, li vaig sentir dir això des del fons del seu cor: “Com no s'adonen que sense el Papa no són res!”.

La relació dels laics amb l'Obra podrà canviar? Aquesta “específica crida vocacional” haurà de trobar un estatut teològic-canònic propi, a l'Església?

A l'Església, primer hi ha la vida, després la norma: és a dir, per fer servir les paraules del Papa Francesc, la realitat és superior a la idea.

Al cor de sant Josepmaria, Déu va plantar la llavor d'un missatge. Quin missatge? El de redescobrir el valor vocacional de la vida quotidiana dels fidels: Déu ha encomanat als homes la tasca divina de construir el món (la família, el barri, la feina, el progrés, les arts, les diversions) com a fills de Déu en Jesucrist.

Dins de la inspiració fundacional, aquest missatge havia de ser

anunciat i viscut amb un esperit concret, amb ajuda d'una institució, l'Opus Dei. I aquesta institució va ser, des del principi i amb creixent desenvolupament en el temps, una família al Poble de Déu, formada per dones i homes, laics i sacerdots, amb unitat de vocació, formació i esperit, amb una acció complementària i no competitiva amb la de les diòcesis i parròquies, romanent els seus membres laics plenament fidels de les seves diòcesis i parròquies. Per tant, aquesta realitat és anterior al marc canònic i és la raó de ser de l'Opus Dei.

Aquest moment pot ajudar a recuperar el carisma originari, proposat per sant Josepmaria Escrivà?

No es tracta de recuperar, ja que no és una cosa que s'hagi perdut o desvirtuat, sinó d'aprofundir i continuar l'esforç de viure amb

fidelitat. En aquest sentit, confiem a respondre a la crida del Sant Pare: cuidar el carisma de l'Opus Dei, de manera que sapiguem portar-lo al futur amb la mateixa frescor amb què ens el va transmetre sant Josepmaria. És a dir, que ens comprometem més a “difondre la crida a la santedat al món, a través de la santificació de la feina i dels deures familiars i socials” (Motu proprio *Ad charisma tuendum*).

La meva última pregunta és sobre el Sínode dels Bisbes. Quina contribució espera dels membres de l'Obra en aquest procés?

La primera contribució és la pregària pel Sínode i, per pregària, entenc també el compliment dels deures quotidians, realitzats el més perfectament possible dins de les limitacions personals. Al costat d'això, són nombroses les persones de l'Opus Dei que s'han implicat

participant en les diverses etapes del procés sinodal, especialment als nivells diocesans i nacionals. A més, es procura sintonitzar amb el desig profund del Papa per al Sínode, és a dir, mostrar que la responsabilitat de tirar endavant l'Església no és exclusiva dels bisbes, els sacerdots o els religiosos, sinó de cadascun i cadascuna dels batejats, “caminant junts”. A tots correspon la missió evangelitzadora i la recerca de la santedat personal, cadascun amb les seves possibilitats personals i limitades.

pdf | document generat
automàticament des de [https://
dev.opusdei.org/ca-es/article/entrevista-
al-prelat-deu-espera-dels-laics-un-
dialog-permanent-damor/](https://dev.opusdei.org/ca-es/article/entrevista-al-prelat-deu-espera-dels-laics-un-dialog-permanent-damor/) (05/08/2025)